మీరు అందుకోలేక పోతున్నారు. అందువలన మాటలు చెప్పవలసి వస్తోంది. జ్ఞాని యొక్క మాట జ్ఞానం, మౌనం జ్ఞానం, చూపు జ్ఞానం, ప్రతీ కదలిక జ్ఞానం, అంతా జ్ఞానమే. మనం ఆడంబరం లేకుండా జీవిస్తే అప్పుడు గురువు యొక్క కృప కలుగుతుంది. ఇప్పుడు మనం అజ్ఞానం అనే నిద్రలో ఉన్నాము. ఈ పుట్టుకలు, చావులు అన్నీ అజ్ఞానమనే దీర్ఘనిద్రలో జరిగిపోతున్నాయి., ఇవి ఏమీ నిజంకాదు. గురువు కృప ఎలా ఉంటుంది అంటే ఇప్పుడు మీరు నిద్రలో ఉన్నారు అనుకోండి. ఒక సింహం మీకు స్వప్నంలోనికి వచ్చింది అనుకోండి. ఆ సింహాన్ని చూసి భయం వేసి మనకు మెలుకువ వచ్చేస్తుంది. స్వప్నంలో వచ్చిన సింహం నిజంకాదు, కాని నీకుమెలుకువ రావటం నిజం. గురుకృప కూడా ఆ సింహం చేసిన పనే చేస్తుంది. ఆ సింహం ఏమి చేసింది మామూలు నిద్రలో నుండి నీకు మెలుకువ తీసుకుని వచ్చింది. కాని గురువుయొక్క కృప ఏమి చేస్తుంది అంటే అజ్ఞానమనే నిద్రలోనుండి జ్ఞానంలోనికి తీసుకొని వస్తుంది. నిన్ను అసత్యంలో నుండి సత్యంలోనికి తీసుకొనిరావటానికి గురువు యొక్క ఒక్కచూపు చాలు. గురువు చూపు అంటే అది ఆత్మచూపు. గురువు మీ వంక చూస్తున్నాడు అంటే చూసేది గురువు కాదు. అక్కడ వ్యక్తి కాదు, ఆత్మే చూస్తోంది. మీ హృదయంలో ఉన్న ఆత్మదగ్గరకు తీసుకొని వెళ్ళటానికి ఆత్మేచూస్తోంది. శాంతి పంచుకొంటే తరిగేది కాదు, పంచుకొంటే శాంతి పెరుగుతుంది. పంచుకొంటే పైసాలు తరగవచ్చు కాని పంచుకొంటే జ్ఞానం తరగదు, జ్ఞానం పెరుగుతుంది. మానవజన్మ రావటం కష్టం. మానవజన్మ వస్తే సరిపోతుందా? జ్ఞానంపట్ల కాంక్ష రావాలి, మహాత్ములతో సహవాసం చేయాలి అనే బుద్ధి రావాలి. పూర్వజన్మలో పుణ్యకర్మలు చేసిఉంటే ఇవి మూడూ వస్తాయిగాని లేకపోతే రావు. ముముక్షత్వం లేనప్పడు మీకు చెట్లకు తేడా ఏమి ఉంది. చెట్లు పుట్టి, పెరిగి, చనిపోతున్నాయి. జ్ఞానం పొందాలి అనే కాంక్షలేనప్పడు మీరుకూడా అంతే అన్నారు స్వామీజీ. మీ ముక్కులో గాలి తిరుగుతున్నంత కాలం ప్రేమను విడిచిపెట్టవద్దు, సేవను విడిచిపెట్టవద్దు. మీ చైతన్యస్థాయిని పెంచుకోవటానికి ప్రేమ అవసరమే, సేవ అవసరమే, మిమ్మల్ని నాన్నగారు అని అందరూ అంటున్నారు. మీలో ఉన్న విశేషం ఏమిటి? అని ఒకరు అడిగారు. నాలో ఏమీ విశేషం లేకపోవటమే విశేషం అని చెప్పాను. నాలో ఏదో విశేషం ఉంది, ఏదో ప్రత్యేకత ఉంది అనుకొంటే వారికి అసలు తియ్యదనం రాదు. మాకు ఎక్కువ భక్తి ఉంది అని మీరు అనుకొంటే సరిపోదు, ఈశ్వరుడు అనుకోవాలి. భక్తి వలన నీ బుద్ధి ఎంతవరకు పక్వానికి వచ్చిందో ఆయన చూస్తాడు. నీకు మెచ్యూరిటీ వచ్చినప్పడు ఆయన నీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతాడు. మీరు ఏ విషయాలను ఎంజాయ్‌చేస్తున్నారో భగవంతుడు చూస్తూ ఉంటాడు. మీరు లోకవిషయాలు ఎంజాయ్‌చేస్తూఉంటే మిమ్మల్ని ఆయన దగ్గరకు తీసుకోడు. మనం భగవంతుడిని మోసం చేయలేము. నీవు భగవంతుడినే

ఎంజాయ్‌చేస్తూఉంటే, నీవు పక్వానికివస్తే నీ ఒక్కడికోసం శరీరం ధరించి నిన్ను రక్షించటానికి వస్తాడు. మనం ఇంకొకటినేర్చుకోవాలి. మీకు విరోధులు అయినవారి దగ్గర జ్ఞానం ఉంటే, వారి దగ్గర ఏదైనా వైభవంఉంటే మనం ఆనందించటం నేర్చుకోవాలి. మీ దేహభావన తగ్గిస్తూ, మీలో ఆత్మభావన పెంచుకొంటూ వస్తాడు, వాడు గురువు. మీతో తిరుగుతాడు, మీతో కలసి తింటాడు కాని ఆయన వచ్చిన పనివేరు. మీ అజ్ఞానాన్ని తీసుకొని వారి జ్ఞానాన్ని ఇవ్వటానికి వచ్చాడు, అది చూసుకొంటూ ఉంటాడు. ఈలోపు మీరు చెప్పిన మాటలు వింటాడు. మీరు పెట్టినది తింటాడు కాని ఆయన పనిమర్చిపోడు. సాధన పేరు మీద మీకు బాధలేకుండా సిద్ధిని ప్రసాదిస్తాడు. ఏ హృదయంలో అయితే ఆనందం ఉందో, మధ్యవర్తులతో సంబంధంలేకుండా డైరెక్టుగా ఆ హృదయగుహలోనికి మిమ్మల్ని తీసుకొని పోవటానికి వచ్చిన అవతారమే భగవాన్. గాంధీ మనలాగే ఈ భూమి మీద పుట్టాడు గాని ఈ భూమికి సంబంధించిన కాంక్ష ఏమీలేదు, అధికారం మీద కాంక్షలేదు. ఆయన చాలా తక్కువ మాట్లాడేవాడు. భారతదేశంతో, భారతజాతితో తాదాప్యం పొందాడు. దేశంగౌరవం ఆయన గౌరవం, దేశం అగౌరవం ఆయన అగౌరవం అలా దేశంతో తాదాప్యం పొందాడు. మనం దేవుడిని ఎలా ఆరాధిస్తామో అలాగే ఆయన దేశాన్ని ఆరాధించాడు, దేశంకోసం మాట్లాడాడు, దేశంకోసం ప్రార్థించాడు, దేశంకోసం ఉపవాసాలు చేసాడు. ఆయనకు కామన్‌మేన్‌తో తాదాప్యం, అందువలననే తుండుగుడ్డలు కట్టుకొన్నాడు, ఆయనకు కట్టుకోవటానికి చొక్కాలేకకాదు. అందుచేత గాంధీగారు మహాత్ముడు అయ్యాడు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 19-2-2003, గణపవరం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనం పొందవలసిన వస్తువు మనహృదయంలోనే ఉంది. అది ఎక్కడో కైలాసంలో ఉంది, వైకుంఠంలో ఉంది అని మనకు అనిపిస్తుంది కాని అది ఇక్కడే మన హృదయంలోనే ఉంది. ఇక్కడనుండి మనం కాశీ, రామేశ్వరం, షిరిడీ ఇలా వేలాది మైళ్ళు దూరం వెడుతున్నాము. మన తలకాయకు, హృదయానికి పెద్ద దూరంలేదు, రెండుజానల దూరం ఉంది, ఈ రెండుజానల దూరం వెళ్ళలేకపోతున్నాము, దానిని పొందలేకపోతున్నాము. ఇదే మాయ. మీరు భక్తిమార్గంలో ప్రయాణం చేసినా, జ్ఞానమార్గంలో ప్రయాణం చేసినా ధ్యానమార్గంలో ప్రయాణం చేసినా, మీరు ఏగురువును ఆశ్రయించినా, మీరు ఏరూపాన్ని ధ్యానంచేసినా ఏనామాన్ని స్మరించినా మీరు పొందవలసింది హృదయంలోనే పొందాలి, అది మర్చిపోవద్దు. మనం నేను నేను అంటాము. అది ఒక తలంపు. మొత్తం సంసారం

అంతా ఈ నేను అనే తలంపులోనే ఉంది. మనకు లాభం వస్తే ఈ నేను అనే తలంపు పొంగిపోతుంది, నష్టంవస్తే ఈ నేను అనే తలంపు కృంగిపోతుంది. ఇష్టాలు, అయిష్టాలు, బంధువులు, స్నేహితులు, డబ్బు గొడవలు మొత్తం సంసారం అంతా నేను అనే తలంపులోనే ఉంది. ఈ నేను అనే తలంపు హృదయంలోనుండి ఉదయించి, శిరస్సులో విజృంభిస్తుంది. ఒక్క గాఢనిద్రలో మటుకు అది హృదయంలో ఉంటుంది. మెలుకువరాగానే అది శిరస్సులోనికి వచ్చేస్తుంది. అది గాఢనిద్రలో ఏ హృదయంలో అయితే ఉందో అక్కడకు జాగ్రదవస్థలో దానిని పంపలేకపోతున్నాము. అందువలననే మనం శవాలను మోయవలసి వస్తోంది. గీతలో భగవంతుడు అనేక మంచి విషయాలు చెప్పాడు కాని మనకు అర్హతలేక, యోగ్యతలేక అవి అబద్ధాలు అనుకొంటున్నాము. ప్రేమకుఉన్న శక్తి, కోరికకు ఉండదు. ప్రేమ వేరు, కోరిక వేరు. ప్రేమ యొక్క శక్తిని మీరు ఆపుచేయలేరు, అది సృష్టి అంతా వ్యాపిస్తుంది. బాబాను ఇంతమంది ఎందుకు ఆరాధిస్తున్నారు అంటే ఆయనకు మానవజాతి పట్ల ఉన్న మినహాయింపులు లేని ప్రేమవలన ఆరాధిస్తున్నారు. మీకు భక్తి ఉండవచ్చు. మీరు పూజలు, జపాలు చేసుకోవచ్చు కాని వివేకం విడిచిపెట్టకూడదు, విచక్షణ విడిచిపెట్టకూడదు. మనం ఎలా నడుచుకొంటే మన హృదయంలో ఉన్న ఈశ్వరుడు మనకు అనుభవంలోనికి వస్తాడు అని జాగ్రత్తగా పరిశీలన చేసుకోవాలి. పరమాత్మ మన హృదయంలో ఉన్నాడు. మనం ఎలా నడుచుకొంటే, ఎలా జీవిస్తే, ఎలా ప్రవర్తిస్తే ఆయనను పొందుతామో జాగ్రత్తగా ఆలోచించుకొని ఆ రకంగా మన జీవితాన్ని సరిదిద్దుకోవాలి. మనం తింగరనేనును తగ్గించుకోవాలి. ఒక తింగరనేను ఇంకొక తింగరనేనుతో స్నేహం చేయటం, జ్ఞానానికి దూరం అవ్వటం, ఇది ఇప్పుడు సమాజంలో జరిగేది. ఈ ఇద్దరిలో ఒకరికి జ్ఞానం ఉంటే తింగరనేనును సరిచేస్తాడు. ఇద్దరికి జ్ఞానం లేనప్పుడు ఆ తింగరనేను ఎలా సరిఅవుతుంది. తింగరనేను ఎక్కడ ఉంటే అక్కడ చీకటి ఉంటుంది, బాధ ఉంటుంది, నరకం ఉంటుంది.

మనకు ఎటువంటి తలంపులు వస్తాయి అంటే అవి మనకు పనికిరావు, మనకుటుంబానికి పనికిరావు, సమాజానికి పనికిరావు. ఎందుకు పనికిరాని తలంపులను నెత్తిమీద మోసుకొని తిరగటం, అక్కడనుండి డిప్రెషన్‌లోనికి వెళ్ళిపోయామనటం, బెంగలు పెట్టుకోవటం, మిగతావారి నిద్రను శాంతిని చెడగొట్టటం. కొంతమంది చాలా మంచివారు ఉంటారు. వారు మంచిపనులు చేస్తారు, పదిమందికి సహాయం చేస్తారు. కాని ఎన్ని మంచిపనులు చేసినా హృదయంలోనికి వెళితేనే గాని వారికి కూడా నిండుతనం రాదు, పునర్జన్మలేనిస్థితిని పొందలేరు. మనం మంచిపనులు చేయలేకపోయినా కనీసం ఎవరైనా చేస్తూ ఉంటే చెడగొట్టకుండా ఉంటే సరిపోతుంది. మనకు ఇప్పుడు ఒక శరీరం ఉంది. కాబట్టి దానిని నిలబెట్టుకోవటం కోసం ఏదో ఒక పని చేసుకోవాలి. ఏదో పని చేయకపోతే రోజులు వెళ్ళవు. పొట్ట వెళ్ళదు. అంతేకాని కేవలం పొట్టే సర్వస్వం అనుకోకూడదు. కేవలం బట్టకోసం, నీడకోసం, తిండికోసం ఉన్నట్లు జీవించకూడదు. ఒక మేడకు పునాది ఎటువంటిదో మన భౌతికజీవితానికి, ఆధ్యాత్మికజీవితం పునాదిగా ఉండాలి. పునాది లేని మేడ ఎలాఉంటుందో, ఆధ్యాత్మికజీవితంతో సంబంధంలేని లౌకికజీవితం అలా ఉంటుంది. మన ఇంట్లో అందరూ సత్వగుణంతో ఉండరు. భార్య సత్వగుణంతోఉంటే భర్త రజోగుణంతో ఉంటాడు. ఇంట్లో అందరూ అన్ని గుణాలతోఉంటారు, ఒకేలాగ ఉండరు. మన ఇంట్లో అభిప్రాయబేధాలు ఉంటే మనం ఏమిచేయాలి అంటే మనం చెప్పిన మాట వాళ్ళకు అర్థమవుతూ ఉంటే ముందు మానవప్రయత్నం చేయాలి, డిస్కషన్‌లో పెట్టాలి, అప్పుడు కూడా వాళ్ళకు అందకపోతే అది వేరే విషయం. ముందు మన డ్యూటీ మనం చేయాలి, తరువాత భగవంతుడి నిర్ణయానికి వదిలి వేయాలి. భగవంతుడు చెప్పేది ఏమిటి అంటే నీ ప్రయత్నం ఏదో నువ్వు చెయ్యి. దాని ఫలితం ఎలా ఉంటుందో అది నీ చేతులలో లేదు, ఈశ్వరుడు చేతిలో ఉంది. నీ చేతిలో ఉన్న పనిని శ్రద్ధగా, ప్రేమగా, ఏకాగ్రతతో, త్రికరణశుద్ధిగా చెయ్యి, నటనకోసం చేయకూడదు. నోటితో మాట్లాడుతూకళ్ళతో వెక్కిరించకూడదు. ఆధ్యాత్మికజీవితంలో మరీ ముఖ్యమైనది సహనం. ఎందుచేతనంటే సహనం లేకపోతే మనిషి యొక్కలోతులు పెరగవు. ఏ నాటికైనా పడ్డవాడు మహాత్ముడవుతాడు కాని అన్నవాడు ఎవడూ మహాత్ముడు అవ్వలేడు. ఈ తింగరనేనును వేసుకొని మనం ఎన్ని జన్మలు ఇలా తిరుగుతాము. ఈ తింగరనేనుకు శరీరం ఒకటి కావాలి, లోకం ఒకటి కావాలి, దేవుడు ఒకటి కావాలి. ఎంత గొడవ కావాలంటే అంత గొడవ చేస్తుంది. కృష్ణుడు లాంటివాడు మరల ఎప్పుడు వస్తాడు అని ఈ తింగరనేను కనిపెట్టుకొని ఉంటుంది, తీరా ఆయన వస్తే గుర్తించటం చేతకాదు, ఇది లోకం. భగవంతుడు ఏ పనికైతే మనలను తీసుకొని వచ్చాడో ఆ పనిని మనం భయం లేకుండా, అసూయ లేకుండా, ప్రేమతో, భక్తితో చేస్తే భగవదనుగ్రహానికి పాత్రులవుతాము. ప్రతీ చిన్నవిషయానికి బాధపడకూడదు. ఎవరైనా విమర్శిస్తూ ఉంటే మనకు బాధ కలుగుతూ ఉంటే, మన సంతోషం కోసం ఎవరిమీదఆయినా ఆధారపడి ఉంటే ఇదంతా ఓటమిమనస్తత్వానికి దారితీస్తుంది. ఎప్పుడైతే మనకు ఓటమిమనస్తత్వం వచ్చిందో అప్పుడు చేతిలో ఉన్న పనిని సరిగ్గా చేయము. ఎప్పుడైతే మన చేతిలో ఉన్న పనిని శ్రద్ధగా చేయలేమో అప్పుడు దేవుని అనుగ్రహానికి పాత్రులు కాలేము. ఓటమిమనస్తత్వం ఉండకూడదు, అది మనం నేర్చుకోవాలి. ఒక తింగరనేను, ఇంకొక తింగరనేనును మోసం చేయగలదు కాని ఈ రెండు తింగరనేనులుకలిసి భగవంతుడిని

మోసం చేయలేవు. ఎందుచేతనంటే భగవంతుడు కళ్ళులేకుండా చూడగలడు, చెవులు లేకుండా వినగలడు, కాళ్ళు లేకుండా నడవగలడు. భగవంతుడు పనిచేయటానికి ఇంద్రియాలు అక్కరలేదు. కొంతమంది జీవితాలు వడ్డించిన విస్తరిలా ఉంటాయి. కొంతమందికి ఎంతో కష్టపడితేగాని ఆకులోనికి అన్నీ రావు. ఇవన్నీ భౌతికవిషయాలు, ఇవన్నీ నిజంకాదు. జీవితంలో దారిద్ర్యం కూడా కొన్ని పాఠాలు నేర్పుతుంది. దారిద్ర్యం వలన నేర్చుకోవలసిన పాఠాలు ఉంటే భగవంతుడు మనలను అక్కడ పెడతాడు. హృదయంలోఉన్న శాంతిని ఎప్పుడైనా రుచిచూస్తే అది రిపీటెడ్‌గా గుర్తుకు వస్తుంది. హృదయంలో ఉన్న శాంతిని పొందటానికి కొంతమంది మహారాజులు రాజ్యాలు వదిలి పెట్టారు. తింగరనేనుకు దుమ్ము అంటే ఇష్టం. లోకంలో ఉన్న మంచిని తీసుకోదు, దుమ్ము అంతా పోగుచేసుకొని, మనస్సును బాడిచేసుకొని, పాడుజన్మలకు సిద్ధమవుతుంది. లోకంలో ఉన్న దుమ్ము అంతా అంటించుకొని ఆ దుమ్మే బాగుంది అనుకొంటుంది. అందుచేత ఆ దుమ్ములోనుండి విడుదల పొందాలనే ప్రయత్నం చేయదు. నీవు లోపలకు వెళ్ళిపో, వైభవం అంతా నీలోపలే ఉంది అంటారు భగవాన్.

మీరు అటువంటి వారు, ఇటువంటి వారు అని ఎవరైనా చెపుతూ ఉంటే అది నమ్మవద్దు. మీరు అటువంటివారు కాదు, ఇటువంటి వారు కాదు, మీరు ఆత్మ. మీరు వినవలసింది ఆమాటలు కాదు. మీరు లోపల చూసుకోండి. ఆ మాటల కూడా వెళ్ళిపోతే మీరు లోపలకు వెళ్ళలేరు. మీరు అటువంటివారు కాదు, ఇటువంటి వారు కాదు. మీరు ఎవరో మీరు తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయండి. అటువంటివారు, ఇటువంటివారు అనుకొంటే ఇంక తింగరనేను మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టదు. దానికి మేత పెరిగిపోతుంది. ఇతరుల మాటమీద ఆధారపడటం ఏమిటి? మీరు ఎవరో మీరు చూసుకోండి. మీరు ఎవరో మీరు తెలుసుకోండి, ఇది భగవాన్ బోధ. ఈ తింగరనేను మీద ఎంతకాలం ఆధారపడి ఉంటారు. ఈ తింగరనేను సలహాలు పుచ్చుకొని నువ్వు వెళ్ళకు., నువ్వు శాస్త్రాన్ని ప్రమాణంగా తీసుకో అని భగవంతుడు చెప్పాడు. వాడు అలా చెప్పాడు, వీడు ఇలా చెప్పాడు అని ఆ మాటలు వింటే వాడు ఏది అయ్యాడో మనం అదే అవుతాము. మీకు లోపల ఆధ్యాత్మికసంపద లేనప్పుడు లోపల శాంతి లేనప్పుడు బాహ్యంగా ఎంతధనం ఉన్నా, గౌరవం ఉన్నా ఏదో వెలితి మిమ్మల్ని వెంటాడుతూ ఉంటుంది. అది మీరు గుర్తు పెట్టుకోండి. చదువు, ధనం మంచిదే, గౌరవం ఉంటే మంచిదే కాని అవి ఏమీ మీరు కాదు. మీ దేహప్రారబ్ధంలో ఏది ఉంటే అది వస్తుంది. భగవంతుడు మీకు అవకాశములు ఇస్తే వాటిని సద్వినియోగం చేసుకోండి, అంతేగాని వాటిని దుర్వినియోగం చేసి తింగరనేనుకు మేత పెట్టవద్దు. ఈ మధ్య మాకు సంతోషంగా లేదు అంటారు. సంతోషం ఎవరికి? చైతన్యానికి దేనితోనూ

సంబంధంలేదు. ఇంక ఈ తింగరనేనుకుసంతోషం కావాలి. ఇప్పుడు తింగరనేను దుఃఖంలో ఉంది అందుచేత సంతోషం ఎక్కడ దొరుకుతుంది అని తిరుగుతోంది. తింగరనేను దుః ఖంలో లేదు అనుకోండి, సంతోషం కోసం తిరగనక్కరలేదు. తింగరనేనులో ఉన్న గొడవలు పోగొట్టుకోవటం మానివేసి, కొత్తగొడవలు తెచ్చిపెట్టుకోవటం, దానిని పెంచుకోవటం. మీరు మాటలు పెంచుకోవద్దు, తలంపులు పెంచుకోవద్దు. అక్కరలేని తలంపులను ఎన్నాళ్ళు మోస్తారు. ఈ తలంపుల వలననే మనకు పునర్జన్మలు వస్తున్నాయి. మనకు పాఠాలు నేర్చుకొనే తెలివితేటలు ఉండాలిగాని జీవితం పొడుగునా ప్రతీ సంఘటన పాఠం నేర్పివెడుతుంది. ఈశ్వరనిర్ణయాన్ని మన పాడుబుద్ధి తొందరగా అంగీకరించదు. భగవంతుడికి మనం భిన్నంగా లేము. భగవంతుడి సంకల్పాన్ని బట్టి ప్రతీదీ జరుగుతుంది ఆయనకు భిన్నంగా ఉన్నాము అనే తలంపు మనకు బలపడిపోయింది, వేరుభావన బలపడి పోయింది. ఈ బేదబుద్ధి వలననే మనకు దుఃఖం వస్తోంది., పునర్జన్మలు వస్తున్నాయి. కొంతమంది మంచిజన్మలు వస్తే బాగుండును అనుకొంటున్నారు. మంచిజన్మలను కోరుకొంటున్నారు అంటే మంచి జబ్బులను కోరుకొంటున్నారన్నమాట. అహంకారం చేసే వ్యాపారం తగ్గించుకొంటూ రండి. మనలో భక్తిభావన పెరుగుతూ ఉంటే, శరణాగతిభావన పెరుగుతూ ఉంటే మాటలు తగ్గుతాయి, తలంపులు తగ్గుతాయి, ప్రశ్నలు తగ్గుతాయి. దేహము నేను అనే తలంపు యొక్క మూలాన్ని పట్టుకో. దాని మూలాన్ని పట్టుకొంటే నీకు శక్తి తెలుస్తుంది. శక్తిమంతుడవు అవుతావు. నీ మాటకు శక్తి వస్తుంది, నీ ప్రవర్తనకు శక్తి కలుగుతుంది. జ్ఞాని ఒకమాట చెపితే అది నదులు, సముద్రాలు, కొండలను దాటి వెళుతుంది. జ్ఞాని మాటలో శక్తి ఉంది, సత్యం ఉంది. ఆమాట మానవజాతికి వెలుగునిస్తుంది. నీ ప్రభువు నీ హృదయంలోనే ఉన్నాడు. అక్కడకు వెళ్ళేవరకు నీవులోకంలో ఎన్ని గొప్పపనులు చేసినా నీకు పరిపూర్ణత రాదు, పెర్‌ఫెక్షన్ లేదు. ఏదో వెలితి మిమ్మల్ని వెంటాడుతుంది. హృదయంలోనికి వెళితేగాని నిజమైన ఆనందం నీకు అందదు. మీరు చేసేపని వ్యాపార ధోరణిలో చేయవద్దు. వచ్చేది ఏదో వస్తుంది. రానిది ఏదో రాదు. అస్తమాను ఫలం వంక చూడవద్దు. కర్మఫలం వంక నువ్వు చూసినా దానిమీద నీకు అధికారం లేదు. నువ్వు కృషి మానవద్దు. క్రమశిక్షణ లేకపోతే మనస్సుకు లోచూపు రాదు. జపధ్యానములు ఎందుకంటే క్రమశిక్షణ కోసమే. భగవంతుడిని భగవంతుడి కోసమే ప్రేమించు., మోక్షం ఎప్పుడు ఇస్తావు, ఎప్పుడు దర్శనం ఇస్తావు అని అడగవద్దు, అడిగితే నీ భక్తికి పరిపూర్ణత రాదు. మీ దైనందినజీవితంలో మాటల వలన, తలంపుల వలన అహంభావనను పెంచుకోవద్దు. మొత్తం సంసారం అంతా ఈ తింగరనేనులోనే ఉంది. దీని అందానికి లోకంలో ఉన్న అన్ని గొడవలు కావాలి. ఎందుకు కావాలంటే అది తింగరిది కాబట్టి తింగర

గొడవలు అన్నీ కావాలి. నేను ఎవరు అని ఈ తింగరనేను దానిని అది ప్రశ్నించుకోదు. నువ్వు హృదయంలో మేల్కోవాలి. భగవంతుడి పాదాలను పూర్తిగా ఆశ్రయించు లేకపోతే ఈ నేను యొక్క మూలాన్ని తెలుసుకో. నీకు ఏ మార్గం ఇష్టమయితే ఆ మార్గంలో ప్రయాణం చెయ్యి. పొందవలసింది మాత్రం హృదయంలోనే పొందాలి, ఏ జన్మలో అయినా ఇక్కడికే రావాలి.

మంచి పనులు చేయమని భగవంతుడు ఎందుకు చెప్పాడు అంటే దాని వలన మనస్సు సంస్కరింపబడుతుంది. మనం చేసేపని వలన అహంభావన సన్నగిల్లాలి కాని బలపడకూడదు. మన మాట, చేత, మనకు వచ్చే తలంపులు మన హృదయంలోనికి వెళ్ళటానికి సహకరించాలి కాని మన స్వరూపం నుండి మనలను దూరం చేయకూడదు. ఈశ్వరుడి చేతలో పనిముట్టుగా ఉండు. ఆయన సంకల్పమే నీ సంకల్పం అని అనుకొంటూ ఉంటే కాలప్రవాహంలో దేహగతమైననేను నశిస్తుంది. మీ వివేకాన్ని, బుద్ధిసూక్ష్మతను ఉపయోగించుకొని భగవంతుడి సంకల్పాన్ని మీ సంకల్పంగా చేసుకొంటే ఇంక దేనికి బాధ ఉండదు, తర్కాలతోపనిలేదు. భగవంతుడు ఏది ఇస్తే దానితో సంతృప్తి పడు. కొంతమంది భగవంతుడు ఇచ్చిన దానితో సంతోషపడరు. ఇవ్వనిదానికోసం ఎదురు చూస్తూ ఉంటారు, ఈ సంతోషం కూడా పోతుంది. కొంతమంది తెల్లబట్టలు విడిచిపెట్టి ఎర్రబట్టలు కట్టుకొని, నేను ఎర్రబట్టలు కట్టుకొన్నానుఅంటారు. ఇలా అనుకొంటూ తింగరనేనును పెంచుకోవద్దు అంటున్నారు భగవాన్. పూర్వం గృహస్థాశ్రమంలో ఉండేవాడిని, ఇప్పుడు సన్యాసాశ్రమంలో ఉన్నాను అంటారు. గృహంలో నుండి వాడు బయటకు వచ్చాడు గాని ఈ తింగరనేనులో నుండి వాడు బయటకు రాలేదు. గృహంలో నుండి బయటకురావటం తేలికే, దేహంలోనుండి విడుదలపొందటం కూడా తేలికే కాని తింగరనేనులో నుండి బయటకు రావటం చాలా కష్టం. దానికే సాధన. నీకు ఎప్పుడైనా దుఃఖం వస్తోంది అనుకో లోపల ఏదో కోరిక ఉన్నట్లు గుర్తు. నీకు ఏరకమైన కోరిక ఉన్నా శరీరం కూడా నీడ ఎలా వస్తుందో అలాగ ఆ కోరిక కూడా దుఃఖం వస్తుంది. కోరికలో నుండి కోపం, భయం, అసూయ, దుఃఖం అన్నీ వస్తున్నాయి.

మీరు చిన్నప్పుడు ఉన్నారు, ఇప్పుడు ఉన్నారు, చనిపోయిన తరువాత కూడా ఉంటారు. మీరు ఆరోగ్యముగా ఉన్నప్పుడు ఉన్నారు, అనారోగ్యంగా ఉన్నప్పుడు ఉన్నారు. పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉన్నప్పుడు ఉన్నారు, ప్రతికూలంగా ఉన్నప్పుడు మీరు ఉన్నారు. మీరు ఎప్పుడూ ఉన్నారు. నేనుఉన్నాను అన్నది ఒక్కటే నిజం మిగతావి అన్నీ అసత్యం అన్నారు భగవాన్, నీ పుట్టుక, నీ చావు, సంతోషం, దుఃఖం ఇవి అన్నీ స్వప్నసమానము. నేను అలాగ ఉన్నాను, ఇలాగ ఉన్నాను అనుకొంటే అదీ స్వప్నమే. నేనుఉన్నాను అది ఒక్కటే సత్యం. దానికి మీరు ఏది కలిపినా అది అసత్యం అవుతుంది. ఆ ఉన్నస్థితిలో మీరు ఉండలేక ఏదో కల్పించుకొని హృదయంలోనుండి బయటకు వచ్చేస్తున్నారు. దేహం ఒక్కటే నిజం, దేహం తప్పించి ఏమీలేదు అని ఇలా అనుకొనేవాడిని రక్షించటం చాలా కష్టం. దురాచారాలలో ఉన్నవాడిని మనం ఒడ్డుకు తీసుకొనిరాగలం గాని దేహమే సర్వస్వం అనుకొనేవాడిని రక్షించాలి అంటే చాలా కష్టం, దానికి తాచుపాములవంటి గురువులు ఉండాలి. మీలోపల ఏదైనా వైభవం ఉన్నా, సంపద ఉన్నా మీరు నిండుగా ఉండాలి, తేలిక పడకూడదు. మీకు అన్ని విధాల బాగుంది అనుకోండి అలాగని తేలికమాటలు మాట్లాడవద్దు. మీరు నిండుగా, గంభీరంగా ఉండటం నేర్చుకోవాలి. మనకు దేహం కనిపిస్తోంది, లోకం కనిపిస్తోంది మరి అందరూ సుఖంగా, శాంతిగా ఉన్నామా? లేదు. మీరు పరిపూర్ణమైన సుఖంలో, ఆనందంలో ఉన్నప్పుడు దేవుడు ఉన్నా లేకపోయినా, ఈ దేహం కనిపించినా, కనబడకపోయినా మీకు వచ్చే నష్టం ఏమిటి? కొంతమంది మనుషులు చాలా గంభీరంగా ఉంటారు. అవునంటే అవునని చెపుతారు, కాదంటే కాదు అని చెపుతారు, వారు చాలా శాంతిగా ఉంటారు. ఆ రకమైన జీవితం నేర్చుకోవాలి. ఎప్పుడైతే భక్తి పరిపూర్ణమయిందో, మీ భక్తికి నిండుతనం వచ్చిందో జ్ఞానం వచ్చి మిమ్మల్ని వరిస్తుంది అంటున్నారు భగవాన్. ఆ గంభీరత మీకు వచ్చినప్పుడు, ఆ నిండుతనం మీకు వచ్చినప్పుడు భగవంతుడు ఒక్కక్షణం కూడా ఆగడు, మీకు ఆయన స్వరూపాన్ని ఇస్తాడు, నేనుఉన్నాను అంతే, అలాఉంటే ఇంక వాడికి దుఃఖం లేదు. అలాఉండండి వచ్చేదిఏదో వస్తుంది, రానిదిఏదో రాదు. అలా ఉన్నాను, ఇలా ఉన్నాను అనుకోవటంతోనే దుఃఖం మొదలవుతుంది, పునర్జన్మలు మొదలవుతాయి. నీకుఉన్నతెలివితో తింగరనేనును పెంచుకోవద్దు. తింగరనేనునుండి విడుదలపొంది, హృదయలోనికి చేరటానికి తెలివిసహకరించాలి. భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే నీకు ఇష్టమైన మార్గాన్ని అనుసరించు, నీకు ఇష్టమైన గురువును ఆరాధించు. నువ్వు చేసేది సిన్సియర్‌గా చెయ్యి, ప్రేమగా చెయ్యి, శ్రద్ధగా చెయ్యి. ఆ మార్గం ద్వారా నీవు పొందేవస్తువు మీద నీకు ఎంతప్రేమ ఉందో, నీవు ప్రయాణించే మార్గం మీద కూడా నీకు అంత ప్రేమ ఉండాలి.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 26-2-2003, శివదేవునిచిక్కాల

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మానవుడు ఆనందం లేకుండా జీవించలేడు. వాడికి ఎంత ఆస్థిఉన్నా, ఎన్ని భోగాలు ఉన్నా ఆనందం లేకపోతే మానవుడు జీవించలేడు. ఆనందం మన స్వరూపంలోనే